VISIETEKST

Hoe de politie en het preventiewerk samen kunnen werken aan alcohol- en drugs-preventie

Bij de aanpak van het alcohol- en drugsfenomeen is samenwerking tussen de politie en de preventiesector[1] van essentieel belang. De aanpak van alcohol- en drugsgebruik is complex en vereist gezamenlijke verantwoordelijkheid van diverse instanties, zoals justitie, politie, onderwijs, preventiediensten en zorgsector. Deze tekst belicht de samenwerking tussen politie en preventiediensten in de aanpak van dit maatschappelijke probleem. Beide partijen bekleden unieke rollen en werken vanuit perspectieven die elkaar kunnen aanvullen.

Terwijl de politie zich primair richt op het handhaven van de openbare orde en het garanderen van de individuele en openbare veiligheid, richt de preventiesector zich op het bevorderen van welzijn en gezondheid, door het voorkomen van middelengerelateerde problemen. Ondanks deze verschillen zijn er veel raakvlakken en kansen om elkaars werking te versterken en een brug te slaan tussen politie, preventie en hulpverlening.

In deze visietekst beschrijven we hoe de politie en de preventiesector hun krachten kunnen bundelen om problemen gerelateerd aan middelengebruik te voorkomen, de impact ervan te beperken en samen bij te dragen aan een veiligere en gezondere samenleving.

Deze visietekst kwam tot stand dankzij een adviesgroep samengesteld uit diverse stakeholders: een lokale preventiewerker, een regionale preventiewerker verbonden aan het Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg, een consultant van de Pompidougroup, de Federale politie (DJSOC), de lokale politie van de zone KASTZE, het Nationaal Drugscommissariaat, HOGENT (onderzoekscentrum SUPRB) en het Vlaams expertisecentrum Alcohol- en andere Drugs (VAD).

Gemeenschappelijke doelen en principes

De politie en de preventiesector delen een gemeenschappelijk doel: een samenleving waarin onze burgers veilig en gezond kunnen leven. Beide gaan oorzaakgericht te werk en streven naar duurzame oplossingen. Toch hebben beide een verschillende focus.

Preventiewerk richt zich op het voorkomen van gerelateerde problemen door het versterken van beschermende factoren zoals bv. weerbaarheid tegen sociale druk, het inperken van risico's zowel voor het individu dat gebruikt als in de omgeving waar gebruikt wordt, het stellen van regels, het detecteren van signalen, het verminderen van de beschikbaarheid van alcohol, bv. door het aanbieden van alcoholvrije dranken, het vroegtijdig interveniëren en doorverwijzen naar een begeleidingstraject …

Politiewerk draait om het waarborgen van de openbare orde, leefbaarheid en veiligheid. Politie grijpt meestal in wanneer middelengerelateerde problemen zich voordoen en gaat dan oorzaakgericht te werk, bijvoorbeeld door te analyseren wat er aan de basis ligt van overlast of criminaliteit in een bepaalde buurt. Via de gemeenschapsgerichte politiezorg speelt politie bovendien een rol in het vroeg signaleren van problemen en het doorverwijzen van mensen bij ontluikend probleemgedrag of in problematische situaties richting gepaste ondersteuning of hulp.

Het gedeelde doel en de gedeelde principes bieden een uitstekende basis voor samenwerking. Samenwerking is echter alleen mogelijk als er wederzijds begrip is voor de verschillen tussen beide sectoren.

[1] Als we in deze tekst spreken over preventiewerk of preventiesector dan bedoelen we het werk van lokale, intergemeentelijke of regionale preventiewerkers die werken rond tabak, alcohol of andere drugs (TAD).

Verschillen in cultuur en aanpak

Een vaak genoemd struikelblok in de samenwerking zijn de verschillen in de cultuur tussen politie en preventiewerkers.

Preventiewerkers hanteren een geïntegreerde langetermijnaanpak en zoeken naar welzijnsgerichte oplossingen, waarbij mensenrechten centraal staan.

De politie opereert in een structuur die van oorsprong reactief en repressief van aard is. Als politie te exclusief vanuit deze reactieve en repressieve rol optreedt, dan heeft zij mogelijk onvoldoende oog voor de basis van haar opdrachten, namelijk het actief bijdragen tot de bescherming van de individuele rechten en vrijheden van onze burgers en de strikte naleving van de wet. Dat kan zich uiten in machtsvertoon of overdreven vormen van criminalisering, gedwongen doorverwijzing naar hulpverlening of discriminatie. Een voorbeeld hiervan zijn grootschalige en algemene controles met drugshonden in scholen. Meer daarover in deze visietekst over controles met drugshonden in scholen.

Deze verschillen kunnen leiden tot misverstanden, maar vormen ook kansen om complementair en versterkend te werken. Anno 2025 ligt bij ongeveer 50% van de politie interventies een psychosociaal probleem aan de basis. Daardoor ziet ook de politie in dat een geïntegreerde aanpak noodzakelijk is.

Door middelengebruik te benaderen als een gezondheidskwestie, komt er meer ruimte voor preventie, hulpverlening in diverse vormen en het aanpakken van onderliggende sociale mechanismen zoals armoede, uitsluiting en stigma. Wanneer de politie en preventiewerkers hun krachten bundelen, kunnen ze zowel de veiligheid als het welzijn in de samenleving bevorderen, door een goede en onderbouwde balans te vinden tussen handhaving en ondersteuning.

Effectieve preventie als vertrekpunt

Soms wordt gedacht dat alcohol- en drugpreventie synoniem staat voor het informeren van burgers over de effecten en risico's van alcohol en andere drugs. Dat kan een onderdeel zijn van de aanpak, maar effectieve preventie is veel complexer. Voorlichting alleen volstaat niet. Sterker nog, sommige traditionele methoden – zoals getuigenissen van mensen die gebruiken of het tonen van drugsstalen of schokkende beelden – kunnen contraproductief werken.
Preventiewerk richt zich op het creëren van een context waarin het gebruik van middelen wordt ontmoedigd en mensen in staat worden gesteld gezonde keuzes te maken. Het doel is zowel om gebruik te voorkomen, beginnend gebruik uit te stellen, occasioneel riskant gebruik te voorkomen of om te beletten dat regelmatig gebruik problemen veroorzaakt. Interventies zijn contextspecifiek en gericht op het verminderen van risicofactoren en het versterken van beschermende factoren in diverse settings zoals scholen, gezinnen, werkplekken, jeugdwerk, vrijetijdsomgevingen en buurten.
In settings waar veel middelengebruik voorkomt, zoals in sommige uitgaansomgevingen, wordt er sterker gefocust op risico- en schadebeperking. Het gericht inzetten van universele, selectieve en geïndiceerde preventiestrategieën verhoogt de kans op duurzame resultaten.

Universele preventie richt zich op de hele bevolking om middelengebruik te voorkomen. Selectieve preventie richt zich op risicogroepen met een verhoogde kans op middelengebruik. Geïndiceerde preventie richt zich op individuen met beginnende tekenen van problematisch gebruik.

Preventiewerk vraagt om planmatige, op maat gemaakte interventies voor de diverse levensfasen van onze burgers en de settings waarin ze vertoeven. Professionele preventie is gestoeld op wetenschappelijk inzichten en streeft naar duurzame gedragsveranderingen.

Een omkaderde beleidsmatige aanpak binnen verschillende settings wordt gedragen door vier pijlers:

1. **Afspraken en regels**: Heldere afspraken over wat wel en niet kan binnen een organisatie, gemeenschap of setting.
2. **Educatie:** Interventies die bewustwording en weerbaarheid vergroten.
3. **Zorg en begeleiding**: Het tijdig herkennen en doorverwijzen van mensen met een (beginnend) alcohol- of drugprobleem.
4. **Omgevingsinterventies**: Het creëren van een omgeving die gezonde keuzes vergemakkelijkt en risicovol gedrag ontmoedigt of interventies die de omgeving veiliger maken.

Een beleidsmatige aanpak binnen verschillende settings is gediend met structurele initiatieven die op lokaal niveau de samenwerking tussen de verschillende diensten kan faciliteren.

Het belang van een geïntegreerde aanpak

Middelengebruik wordt beïnvloed door een samenspel van individuele, sociale en omgevingsfactoren. Preventiewerkers werken naar een breed spectrum van settings om alcohol- en druggerelateerde problemen het hoofd te bieden. Dit biedt kansen om met politie samen te werken rond specifieke knelpunten, bijvoorbeeld in wijken of settings met een hogere mate van middelengebruik.

Dankzij de integratie van gemeenschapsgerichte politiezorg binnen de basisfuncties van de lokale politie zijn politieambtenaren door hun aanwezigheid in de buurt goed geplaatst om problemen rond alcohol- en druggebruik vroegtijdig te signaleren en door te verwijzen naar de juiste hulpverleningsinstanties. Voor mensen die al problematisch gebruiken, kan de politie bijdragen aan schadebeperking. Zij kan bijvoorbeeld doorverwijzen naar programma's voor substitutietherapie. Dankzij hun informatiepositie kan de politie bijvoorbeeld ook trends in middelengebruik en overlast snel detecteren. Door deze informatie te delen met preventiewerkers, kunnen gerichte interventies worden ontwikkeld. Lokale gegevens over bijvoorbeeld 'hotspots' en 'hotshots' van middelengebruik vormen een waardevolle input voor lokale preventie-initiatieven.

Enkele voorbeelden:

Een buurtbewoner meldt dat er in de buurt van de kerk tijdens warme zomeravonden jongeren samenkomen en rondhangen, waarbij er soms ook drugs worden gebruikt. De wijkagent gaat ter plaatse en ziet restanten van cannabisgebruik en lege lachgasflesjes. Op basis van de ingezamelde informatie gaan de interventieploegen gericht patrouilleren en kunnen ze een groepje jongeren betrappen.

Naar aanleiding van een tussenkomst in het kader van intrafamiliaal geweld, stelt de politie vast dat een van de partners onder invloed is van alcohol. Uit het onderzoek blijkt dat deze persoon al meermaals betrokken was bij alcoholgerelateerde incidenten.

Een twintiger woont in een sociale woonwijk en veroorzaakt er geregeld lawaaioverlast. Dit blijkt zich steeds voor te doen wanneer hij onder invloed van alcohol of andere drugs is. De buren zijn het beu en eisen actie.

In de gemeente wordt jaarlijks een grote fuif georganiseerd voor jongeren uit de ruime omgeving. Veel jonge bezoekers zijn al onder invloed nog voor ze het fuifterrein betreden. Anderen belanden op de EHBO-post met alcoholintoxicatie. Bij het fouilleren aan de ingang worden ook regelmatig gebruikershoeveelheden cannabis aangetroffen. De politie heeft haar handen vol met handhaven zodat de overlast voor de buurt beperkt blijft.

Deze voorbeelden tonen aan dat de rol van de politie meestal vertrekt vanuit een incident. De politie reageert op een situatie en tracht in de eerste plaats de situatie te beheersen. De politie kan deze problemen echter niet alleen structureel oplossen of voorkomen. Vanuit een ketengerichte aanpak en elk vanuit de eigen kerntaak gaan de partners samen op zoek naar duurzame oplossingen. Hierbij is een goede samen-. werking met preventiewerkers essentieel.

Competenties en vaardigheden voor politie in preventiewerk

Hoewel de politie vaak wordt gezien als een handhavingsorganisatie, speelt zij ook een rol binnen effectieve preventie. Het is een meerwaarde dat politie betrokken wordt in opleiding en samenwerking met intermediairs en preventiewerkers.

Politiemensen die een rol willen spelen in preventie moeten beschikken over een empathische, non-discriminatieve en respectvolle attitude ten aanzien van mensen die middelen gebruiken. Die houding bevordert de vertrouwensrelatie met de burger. Daarnaast zijn ook specifieke kennis en vaardigheden van belang o.a. over preventiewetenschap en sociale determinanten die spelen.

Goed opgeleide politieambtenaren kunnen actief luisteren, respectvol in dialoog gaan en een crisis de-escaleren. Ze weten hoe ze kunnen samenwerken met medewerkers uit welzijn, jeugd- en gezondheidszorg en preventiewerkers, en kunnen correct doorverwijzen naar sociale diensten of hulpverlening. Ze ondersteunen bij voorkeur en grijpen corrigerend in, wanneer nodig.

Samenwerking als sleutel tot succes

Een effectieve samenwerking tussen politie en preventie is van essentieel belang om een veilige en leefbare samenleving te waarborgen. Beide domeinen vervullen hierbij een unieke en complementaire rol, waarbij samenwerking niet alleen wenselijk, maar ook noodzakelijk is. Om een effectieve samenwerking te realiseren, is het belangrijk dat enkele basisvoorwaarden worden nageleefd:

Gedeelde visie en doelstellingen

Het formuleren van een gedeelde visie is cruciaal. Politie en preventiewerkers dienen gezamenlijke doelen na te streven, zoals het verminderen van problemen door middelengebruik, het verbeteren van veiligheid en welzijn, en de wijze waarop dit vanuit een gezamenlijk perspectief kan worden gerealiseerd. Dit vormt de basis voor een gelijkwaardige samenwerking.

Wederzijds begrip, erkenning, respect en vertrouwen

Samenwerking floreert in een klimaat van respect. Het is belangrijk dat beide partijen elkaars rollen, werkwijzen en expertise kennen en respecteren. Preventiewerkers kunnen politie informeren over effectieve preventiestrategieën, terwijl politie kan bijdragen met inzichten over handhaving en gemeenschapsdynamiek. Regelmatige kennismakings-, vormings- en overlegmomenten en casusoverleg kunnen hierbij helpen. Ook vaste aanspreekpunten binnen beide organisaties (op lokaal en regionaal niveau) dragen hiertoe bij. Op die manier kunnen beide sectoren hun percepties van elkaar bijstellen en wordt het onderling vertrouwen versterkt.

Structurele en formele samenwerkingsstructuren

Een structurele samenwerking, bijvoorbeeld via lokale overlegorganen en gezamenlijke projecten, versterkt de effectiviteit van alcohol- en drugpreventie. De ministeriële omzendbrief PLP 10[2] biedt hier een kader voor.

Een gedeelde verantwoordelijkheid

De aanpak van het alcohol- en drugsfenomeen vraagt om een gezamenlijke inspanning van politie en preventiewerk. Door wederzijds begrip, duidelijke taakverdelingen en een gedeelde visie kan de samenwerking tussen beide domeinen bijdragen aan een veilige en gezonde samenleving.

Een effectieve samenwerking benut de unieke sterktes van beide partijen. De politie met haar gemeenschapsgerichte en signalerende functie, en preventiewerk met haar expertise in welzijn en gedragsverandering. Samen kunnen ze werken aan duurzame oplossingen die het welzijn en de veiligheid in de samenleving vergroten en alcohol- en druggerelateerde problemen op een effectieve manier aanpakken. Dit vraagt om duidelijke afspraken, structurele (lokale) samenwerking en een voortdurende dialoog. Samenwerking is geen doel op zich, maar een middel om zowel veiligheid als welzijn in de samenleving te verbeteren.

Wanneer politie en preventiewerkers elkaar versterken, wordt het mogelijk om niet alleen problemen aan te pakken, maar ook duurzame oplossingen te creëren. Het vereist moed om traditionele grenzen te overstijgen en een gezamenlijke verantwoordelijkheid te nemen voor de maatschappelijke uitdagingen van vandaag en morgen

---

Concreet: voorbeelden van samenwerking

1. ***In kaart brengen van overlastlocaties:*** Politie deelt informatie over overlastlocaties met preventiewerkers, die vervolgens interventies ontwikkelen, zoals het aanpassen van de fysieke omgeving of lokale organisaties ondersteunen in de opmaak van een alcohol- en drugbeleid (denk aan jeugdhuizen, sportterreinen ...).

2. ***Een coherent alcohol- en drugbeleid op scholen:*** Scholen, politie en preventiewerkers werken samen om een coherent beleid te ontwikkelen waarbinnen preventie centraal staat en maken afspraken over hoe, wanneer en door wie kan opgetreden worden in bepaalde situaties. Er worden bijvoorbeeld op voorhand al afspraken gemaakt over wat er gebeurt als er cannabis gevonden wordt.

3. ***Preventie in het nachtleven:*** In uitgaansgebieden kunnen preventiewerkers en politie samenwerken om problemen door het gebruik van alcohol en andere drugs te voorkomen, bijvoorbeeld door het aanbieden van educatief materiaal, een opleiding fuifcoach te organiseren, ondersteuning aan barpersoneel, gerichte controles of het ontwikkelen van een drugbeleid voor festivals. De regierol ligt hierbij niet bij de politie, maar bij de organisatoren van evenementen, uitbaters van uitgaansgelegenheden ... en de burgemeester. Zij kunnen zich hierbij laten adviseren door lokale, intergemeentelijke of regionale preventiewerkers.

4. ***Deflectieprogramma's:*** Deflectie is een innovatieve aanpak die politie en volksgezondheid samenbrengt. In plaats van mensen met alcohol- of andere drugproblemen te arresteren, verwijzen politieambtenaren hen door naar casemanagementprogramma's. Deze programma's bieden ondersteuning op het gebied van behandeling, herstel, huisvesting en sociale diensten. Dit model bevordert het welzijn, vermindert gevangenisoverbevolking en verbetert de relatie tussen politie en gemeenschap.

---

[2] Ministeriële Omzendbrief PLP 10 inzake de organisatie- en werkingsnormen van de lokale politie met het oog op het waarborgen van een minimale gelijkwaardige dienstverlening aan de bevolking. De omzendbrief benadrukt het belang van het verzamelen van lokale informatie op wijkniveau en het delen van deze informatie met preventiediensten. Dit stelt hen in staat om gerichte interventies uit te voeren die passen bij de specifieke lokale omstandigheden. Deze omzendbrief wordt momenteel herschreven.

5. ***Doorverwijzing naar vroeginterventie:*** Politie en preventiediensten werken samen in het kader van vroeginterventie. Jongeren die betrapt worden op het gebruik van illegale drugs worden door politiediensten in eerste instantie doorverwezen naar het lokale of regionale vroeginterventieaanbod.

Aanbevelingen om de samenwerking tussen politie en preventie te bevorderen

Hieronder formuleren we enkele aanbevelingen en voorwaarden om de samenwerking tussen politie en preventiewerkers in de praktijk te brengen.

Oprichten van structurele lokale samenwerkingsverbanden

Het oprichten van structurele lokale samenwerkingsverbanden omvat het instellen van multidisciplinaire overlegplatforms op lokaal niveau waar politie, preventiewerkers, scholen, welzijnsorganisaties en lokale besturen regelmatig samenkomen. Een goed voorbeeld hiervan dat al in diverse steden en gemeente bestaat, is een vorm van een lokaal drugoverleg. Via het overleg kunnen de verschillende visies en werkwijzen beter op elkaar worden afgestemd. Bovendien kunnen de deelnemers aan het overleg kennis delen over behoeften, (lokale) problemen en de aanpak ervan. Hierbij is het belangrijk om een coördinator aan te stellen die verantwoordelijk is voor de afstemming en communicatie tussen de sectoren. Om de overlegorganen structureel te verankeren zijn politieke en financiële steun en duidelijke mandaten voor de betrokken partners een noodzakelijke vereiste.

Organiseren van opleidingen en trainingen

Het organiseren van (gezamenlijke) opleidingen en trainingen is gericht op het bevorderen van wederzijds begrip tussen preventiewerkers en politie. Topics die in deze trainingen en opleidingen naar voren dienen te komen zijn:

- Wat is effectieve preventie?
- Wat is gemeenschapsgerichte politiezorg?
- Kennismaking met wijkwerking, wie is wie binnen het politiekorps …
- Ruimte om te reflecteren over preventieve benaderingen
- Het herkennen van signalen van (problematisch) alcohol- of druggebruik
- Het lokale en regionale hulpverleningslandschap en doorverwijsmogelijkheden
- De juridische kaders en operationele realiteit waarbinnen politie werkt
- …

Binnen deze opleidingen kunnen er op casusniveau situaties worden gesimuleerd, zoals het aanpakken van middelengebruik in de openbare ruimte, waarbij beide partijen samen nadenken over mogelijke oplossingen. De opleidingen kunnen op het niveau van de politiezones georganiseerd worden, zoals dat bijvoorbeeld al in Brugge gebeurt. Om dit mogelijk te maken is het noodzakelijk dat lokale besturen budgetten vrijmaken voor de ontwikkeling van de opleidingen. Naast lokale en regionale opleidingen en trainingen wordt ook aanbevolen dat er binnen de politieopleidingen voldoende aandacht is voor het thema effectieve preventie en geïntegreerd drugbeleid. Ook binnen de opleiding van preventiewerkers dient er voldoende aandacht te zijn voor de aanvullende rol van politie en hoe er samengewerkt kan worden.

Verbeteren van communicatie en informatiedeling

Transparante communicatie en informatiedeling zijn onmisbare elementen voor een goede samenwerking tussen politie en preventie. Een vast (lokaal of regionaal) aanspreekpunt binnen zowel preventie als politie is hiervoor cruciaal en kan bijdragen tot het versterken van het wederzijds vertrouwen.

Er kan ook gedacht worden aan nieuw te ontwikkelen communicatiekanalen. Denk hierbij bijvoorbeeld aan een digitaal platform waarop beide partijen toegang hebben tot relevante gegevens, zoals hotspots van middelengebruik. Heldere afspraken over vertrouwelijkheid, binnen de grenzen van beroepsgeheim en de privacywetgeving en geheim van onderzoek moeten hierbij worden gemaakt. Juridische richtlijnen zijn nodig om dat mogelijk te maken zonder privacywetten te overtreden.

Gezamenlijke interventies ontwikkelen

Politie en preventie kunnen samen en vanuit het lokaal drugoverleg specifieke projecten en interventies uitwerken. Het ontwikkelen van gecombineerde interventies die zowel preventieve als repressieve elementen bevatten, kunnen bijdragen aan duurzame oplossingen en het voeren van een effectief preventiebeleid. Deze interventies zijn gericht op prioritaire thema's, gebaseerd op een gedegen omgevingsanalyse en afgestemd met verschillende stakeholders. Voor een succesvolle uitvoering is het belangrijk om voorafgaand aan lokale evenementen of bij de implementatie van preventieve interventies een gezamenlijk planning op te stellen, een duidelijke rolverdeling te maken en afspraken te maken over verantwoordelijkheden. Daarnaast is flexibiliteit essentieel, zodat interventies kunnen worden aangepast op basis van evaluaties en veranderende omstandigheden.

Versterken van vroeginterventie en doorverwijzing

Door haar aanwezigheid in de gemeenschap kan de politie hotspots en risicogroepen identificeren. Hierdoor spelen zij een belangrijke rol in vroegsignalering en doorverwijzing naar de hulpverlening. Het is aangewezen dat politie een centraal aanspreekpunt heeft, zodat politieambtenaren snel advies kunnen inwinnen of iemand kunnen doorverwijzen naar de juiste hulp. Om dit te laten werken, is scholing nodig voor politieambtenaren zodat zij middelengebruik vroegtijdig kunnen signaleren en op een gepaste wijze kunnen doorverwijzen naar de hulpverlening. Tegelijkertijd dienen preventie- en hulpverleningsdiensten bereikbaar en laagdrempelig te zijn, en de mogelijkheid hebben om snel te reageren. Materialen, zoals folders, brochures of websites kunnen het doorverwijzingsproces verder ondersteunen en vergemakkelijken.

Financiële ondersteuning en beleidsmatige verankering

Financiële ondersteuning en beleidsmatige verankering begint met het vrijmaken van specifieke fondsen om dergelijke samenwerkingen te faciliteren. Daarnaast is het wenselijk dat deze samenwerking expliciet wordt opgenomen in lokaal en nationaal beleid, zoals een lokaal alcohol- en drugbeleid, om de continuïteit ervan te waarborgen. Om dit te realiseren moet er verder ingezet worden op het overtuigen van beleidsmakers van de noodzaak tot structurele samenwerking tussen politie en preventiewerk.

Conclusie

Een sterke samenwerking rond het alcohol- en drugfenomeen tussen de politie en het preventiewerk is essentieel voor een veilige en leefbare samenleving. Door hun complementaire rollen te verenigen en goed af te stemmen op elkaar, kunnen beide sectoren bijdragen aan een geïntegreerde aanpak van alcohol- en druggerelateerde problemen. Dit vereist een gedeelde visie, gebaseerd op wederzijds begrip, respect en vertrouwen. Structurele samenwerkingsverbanden, gezamenlijke opleidingen en transparante communicatie versterken niet alleen de effectiviteit van preventie en handhaving, maar ook het onderlinge vertrouwen. Daarnaast zijn duidelijke afspraken over taakverdeling, vroegsignalering en doorverwijzing cruciaal om op een duurzame manier in te spelen op maatschappelijke uitdagingen. Beleidsmatige en financiële verankering is noodzakelijk om deze samenwerking te bestendigen en te optimaliseren. Door voortdurende dialoog en gezamenlijke inzet kunnen politie en preventiewerk samenwerken aan een samenleving waar veiligheid en welzijn elkaar versterken.

Deze visietekst is gebaseerd op inzichten uit:

- Coone, A. (2021). Samenwerking tussen Sociaal Werk en Politie in het Nachtleven – SWAPOL onderzoek. Presentatie gegeven tijdens het webinar: 'Samenwerking politie en preventie' georganiseerd door VAD.
- Dewaele, C. (2020, oktober). Politie en sociaal werk. Presentatie gegeven tijdens het webinar 'Ontmoeting tussen sociaal werk en politie in de openbare ruimte', georganiseerd door HOGENT en Politieopleiding PAULO Oost-Vlaanderen.
- European Society for Prevention Research (n.d.). Law enforcement has to be part of the prevention workforce: The question is: how and where? https://euspr.org/wp-content/uploads/2023/01/FINAL-Position-Paper-Police-in-prevention-13JAN-with-disclaimer-final.pdf
- Sedeyn, L. (2021). Politie & Preventie. Presentatie gegeven tijdens het webinar: 'Samenwerking politie en preventie' georganiseerd door VAD.
- VAD (2016). VAD Nodenbevraging bij lokale, IG en regionale in het kader van de samenwerking tussen politie en preventie. Ongepubliceerd rapport. Brussel: VAD.
- Vanhooren, K. (2020, oktober). Actief in uw buurt. Wijkpolitie PZ Gent. Presentatie gegeven tijdens het webinar 'Ontmoeting tussen sociaal werk en politie in de openbare ruimte', georganiseerd door HOGENT en Politieopleiding PAULO Oost-Vlaanderen.
- Willy Bruggeman, Jean-Marie Van Branteghem en Dirk Van Nuffel (Politeia 2007) Naar een excellente politiezorg
- Eddy De Raedt, Philippe Rosseel, Bart Van Thienen (Politeia 2022, de wet op het politieambt- handboek van de politiefunctie en politieorganisatie
- Onsia, M. & Tack, M. (2024). Drugpreventie: nood aan een sterkere basispijler binnen het toekomstig drugbeleid.
- https://euspr.org/position-euspr-on-harmful-approaches/

Colofon

Redactie: VAD

V.U.: dr. H. Peuskens, Vanderlindenstraat 15, 1030 Brussel
Ondernemingsnummer: 0424.327.587. - RPR Brussel

© 2025

Foto: pixabay

VAD, Vanderlindenstraat 15, 1030 Brussel
T 02 423 03 33 | F 02 423 03 34 |
vad@vad.be | www.vad.be

VAD
VLAAMS EXPERTISECENTRUM
ALCOHOL EN ANDERE DRUGS